

Képkockák A vadkacsa norvég filmfeldolgozásából, melyet az író unokája Tancred Ibsen rendezett 1963-ban.

Fotók a most látható előadás próbáiról

VEDD ÉSZRE A GYERMEKET!

1884-ben, mikor Henrik Ibsen befejezte darabját, ezt írta kiadójának: *Elküldöm önnek új darabom, „A vadkacsa” kéziratát. Az elmúlt négy hónapban nem múlt el nap, hogy ne foglalkoztam volna vele, és most érzem hiányt, hogy meg kell válnom tőle. A darab szereplői, minden gyengeségük ellenére, kedvessé váltak számomra, remélem, hogy az olvasók is szerető barátaikra lelnek bennük. De amit legjobban remélek, hogy a színészek szeressék őket.*
 Irónk tucatnyi gyenge jellemet állít színpadra. A darab összes szereplője valamiképp sérült. Mindenkinek bejáratott módszere van a túlélésre, s hogy megvédje magát. Ibsen majd minden karaktere összefüggésbe kerül az Ekdal család sötét padlásán élő megbosztott vadkacsával. A sebzett gyermek olyan, mint a vadkacsa. Gyermekkori nehézségeik tették Hjalmar és Gregerst olyanná, amit a színpadon látunk, a kis Hedvig pedig a vadkacsa jelene. Nincs vele egyidős barátja. Az ártatlan gyermek erős és szenvedélyes szeretetével viseltetik édesapja iránt. Édesanyja viselkedését követi ebben a szeretetlejlenségben. Szeretetté megosztja a vadkacsával, nagypapjával és összes szomszédjukkal is. Ibsen így fejezi ki a kislány gondolatait a szeretetről:

HEDVIG: A mama csak úgy talált engem. A papa meg most megtudta. Már olvastam ilyesmiről.
 GREGERS: Na és ha úgy is volna...
 HEDVIG: Igen, szerintem is attól még szerethető. De még jobban is. A vadkacsát is úgy kaptuk, ajándékba; de én azért borzasztóan szeretem.

Élete értelmét veszti, mikor rájön arra, hogy senkinek sincs szüksége a szeretetére. Ez tragédiába fordítja a különös család eddig mókás és megindító történetét. Ibsen messze nem moralizál történetében. Ezt írja: *Már hosszú idő óta nem kutatom az általános erkölcsi törvényeket, mert többé nem hiszem, hogy létezik egy belső igazság, mely ezeket keresné. A legtöbb, amit tehetünk, hogy észrevesszük, realizáljuk önműnk szellemünk és igazságunk. Szenintem ez az elme igazi szabadsága.*
 Ibsen csak egyetlen erkölcsi döntést vár el A vadkacsa szereplőitől, hogy vegyék észre a gyermeket, hogy védelmezzék a gyermeket. De nem teszik. Ezért elvész a jövő. És ez megbocsáthatatlan.

Anne Helgesen
rendező

A vadkacsa valamennyi bérletes előadása utáni zenés beszélgetés támogatója a:

A Jóka Színház művészei és dolgozói az Arpad fürdőben gyűtenek erőt.

Howard Lloyd jelmeztervei...
a díszlet makettje...
és akik felépítették...

A díszletben látható könyvsorozat Hegyező Pál könyvtől készült. A BIND BT. készítette. 5600 Békéscsaba, Jókai utca 26. telefon: 06 (66) 447-501, 06 (70) 217-0312

A Jóka Színház művészei és dolgozói a Colosseum Fitness központban regenerálódnak. Békéscsaba Kintási utca 4-6. Telefon: 06 (66) 448-855 Nyitva minden nap 07-től 20 óráig

SZÍNÉSZEK ÍRTÁK SZEREPEIKRŐL, IDÉZTÉK SZEREPEIKBŐL:

Komáromi Anett: „...teljes és feltétel nélküli őszinteség...” „Szerintem mi, nők mindig ezzel jutunk a legmesszebb.” Számomra is egy kapcsolat legfontosabb pillére.

Czitor Attila: „Áldott legyen az Úr neve! Ismét porrá lesz... ismét porrá lesz...”

Mészáros Mihály: Bár nagyon kis szerepet játszom (Kopasz Vendég), mégis vannak olyan helyzetek, amit az ember színészként nem szívesen hagyyna ki. Erdekes feladat, hogy a rendezőnő norvégól angolra, a tolmács angolról magyarra fordítja egy fantasztikus drámaíró gondolatait, amelyek remélem sok néző szívétg eltalálnak.

Csomós Lajos: „Aki megfosztja az átlagembert az élete nagy hazugságától, az a boldogságát veszti el tőle.”

Kovács Edit: Gina legfontosabb feladatának a család összetartását érzi, de mégis ő szolgált indokot a család széthullására. Egyszerű, tanulatlan asszony, aki ösztöneire hallgatva cselekszik. Valószínűleg sok nő más döntéseket hozna az ő helyében, – így vagyok ezzel én is – de az, amiért képes áldozatokat hozni: a család, a gyerek, az mindannyiunk számára fontos érték.

Tege Antal: „Ha visszatekintek arra, amit életemben elkövettem, mintha megcsontkótt tetemekkel borított csatateret látnék.”

Bartus Gyula: Én nem a saját szövegemből, hanem Csomós Lajos kollégám szerepéből idéznék, mert ő mondja ki a darab egyik legfontosabb gondolatát: „De egyet tudok, a gyerek éppúgy részese a házasságnak, mint a felnőtték. A gyereket pedig tessék békén hagyni. Ti ketten felnőtt emberek vagytok, ha ahhoz van kedvetek, hát csak tegyétek tönkre az életeteket. Kísérletezzetek velem, bánom is én, de figyelmeztetek benneteket, Hedviggel óvatossá legyetek, mert könnyen kárt tesztek benne.”

A színházklub kényelmét a Best Bútor-nál vásároltuk.

A színházklub új padlóját a

Kedvezményesen...

tette járhatóvá.

További támogatóink:

A vadkacsa – műsorfüzet – szerkesztette Józsa Mihály ■ **próbaíró:** Kovács Erzsébet ■ **címlapíró:** Veress Erzi ■ **grafikai tervező:** Lengyel Tibor ■ **nyomdai előkészítés:** LogoMotiv Kreatív Műhely ■ **Készült a** Hungária Press Nyomdaipari Kft. nyomdájában. ■ **Kiadja a** Békés Megyei Jóka Színház, 5600 Békéscsaba, Andrassy út 1., telefon: 06 (66) 519-559, titkárság: 06 (66) 519-569, szervezés: 06 (66) 519-550, fax: 06 (66) 519-560, www.jokaiszinhaz.hu, www.szinhaz.hu; e-mail: jokaiszinhaz@jokaiszinhaz.hu, jokaiszinhaz@t-online.hu ■ **Felől kiadó:** Fekete Péter igazgató **Adószám:** 15342311-2-04 ■ **Ára:** 80 Ft. **Afa-tartalom:** 16,67%

MIÉRT A VADKACSA? – MIÉRT IBSEN? – MIÉRT NORVÉG RENDEZŐ?

Válaszol Fekete Péter színházigazgató

– A VADKACSA, mert rólkunk szól, a jövőnkéről, a felelősségünkéről, a jövőnk elvesztésének veszélyéről, Ibsen felemelt mutatóujjáról. Karaktereket láthatunk benne, akikben magunkra fogunk ismerni, meglátjuk bennük saját rossz tulajdonságainkat, emberi gyarlóságainkat, tévedéseinket. A VADKACSA, mert valamennyi szerepe megfelelő karakterű és megfelelő művészi mélységgel bíró szereplő áll rendelkezésre a Jóka Színház csapatában. A VADKACSA, mert a számunkra oly fontos középiskolás közönségnek kötelező irodalmi elem Ibsen. A VADKACSA, mert a tervezett Ibsen Központ okán fontos számunkra a norvég kapcsolat, a norvég kultúra megismerése.
 – Anne Helgesen norvég rendező, mert ő idehozta nekünk a norvég padlások illatát, Ibsen gondolkodásmódját, a sérült, hibákkal teli, tévedésekkel élő szereplők megszerethetőségét. Norvég rendező, mert cipőt a cipőboltból Messzi földről érkező személy mindig megújodást hoz egy csapatban, s ez a csapat a munka során nyitott volt az újra, képes volt befogadni azt, amit megpróbálás nélkül csak a könyvekből szippantható ki. Megpróbáltuk, vállaltuk a kockázatot, „bejött”. Köszönjük Ibsennek, hogy megírta, köszönjük Norvégiának, hogy adta nekünk Ibsent és köszönjük Anne Helgesennek, hogy eljött hozzánk!

HENRIK IBSEN

1928-ban született Skienben. Leecsúzott városi patricius családból származott: apja anyagilag tönkrement, a család elszegényedett. 1844-ben Grimstadba került patikusinasnak, majd gyógyszerészgédként. Nyomoroságos és kiszolgáltatott életet élt.
 Legelső irodalmi próbálkozásait az 1848-as forradalmak ihlették. Grimstadban kezdte el a legelső irodalmi műve a Catilina című verses drámája. 1850-ben költözött Krisztianába utazott, hogy egyetemi tanulmányokat folytasson, de érdeklődésének nem tették lehetővé az egyetemre való bejutását. 1851 őszén Bergenbe utazott. Itt volt a Norvég Színház dramaturgia, rendezője, fordítója, háziírója hat éven át. Elsajátította a színpadi mesterség minden titkát. 1857-ben visszakért Krisztianába mint a város kisebbik Norvég Színházának az igazgatója. 1858-ban nősült meg.
 1864-ben családostul elhagyta hazáját, csak 27 év után tért vissza végleg Norvégiába. Először Rómában élt, majd Németországba költözött. Külföldön vált nagy íróvá. A hazai és a skandináv elismerést két nagy drámája hozta meg számára: a Brand (1966) és a Peer Gynt (1967). Ekkoriban az egyén és a közösség viszonya izgatta az író.
 E két dráma után fordult Ibsen a polgári dráma felé. Hősei rendszerint ezekben a műveiben egy emberhez méltóbb életformáért harcoltak (A fiatalok szövetsége - 1869, A társadalom támaszai - 1877).
 A világsiker a Babaszoba hozta meg számára. A hősnő, Nóra egy újfajta embertípus megtestesítője. Ott hátrahagyta kényelmes otthonát és családját, hogy ember válhasson belőle. Ibsen szerint az ember előtt két lehetőség van: vagy kiegyezik az életviszonyokkal, elfogadja a hazugságokat, vagy belepuzdul a meddő küzdelembe.
 Legtöbb társadalmi drámáját áthatja a jelképes kifejezőmód: a cselekményt egy-egy nagy, többértelmű szimbólum köré szervezi, s ebben a dráma alproblémája sűrűn jelenik meg (a Solness építómesterben a torony, vagy A vadkacsában a vadkacsa).
 Az 1880-as évektől kezdve Ibsen világhírnév vette körül, 1891-ben visszatért Norvégiába, Krisztianában telepedett le. Utolsó négy darabját itt írta meg, mindegyik az önmagára maradt, saját magát túlélt ember tragédiájáról szól.
 Életének alkonyát súlyos betegsége tette borúsá, utolsó 5 évét tolászékben töltötte. 1906-ban halt meg Krisztianában.

Az előadás létrejöttét a Nemzeti Kulturális Alap támogatta